

Mededelingen van het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

HET NIEUWE ONTWERP BOSWET INGEDIEND

Bij de Tweede Kamer is een ontwerp van wet, houdende nieuwe bepalingen ter bewaring van bossen en houtopstanden (Boswet) ingediend.

In de memorie van toelichting geven de minister van landbouw, visserij en voedselvoorziening en de staatssecretaris van onderwijs, kunsten en wetenschappen een historisch overzicht van de ontwikkeling van de staatszorg ten aanzien van de bossen en herinneren aan de werkzaamheden en het rapport van de commissie-Van Asch van Wijck, die een herziening van de bestaande Boswet heeft voorbereid en aan het daarop uitgebrachte advies van het Bosschap.

Bij de voorbereiding van het thans ingediende ontwerp van wet is er in de eerste plaats naar gestreefd het minder overzichtelijke beeld, dat de verspreide wettelijke bepalingen ten aanzien van de bosbouw en de houtteelt biedt te vervangen door een zo eenvoudig mogelijke regeling met vermindering van volledigheid. Hun taak is daarbij vergemakkelijkt, doordat de regeling van een aantal onderwerpen, zoals de bestrijding van ziekten en plagen en die van brandgevaar, aan het Bosschap kan worden overgelaten. Ten aanzien van de schadebestrijding biedt bovendien de Plantenziektewet voldoende mogelijkheden, indien een regeling door het Bosschap achterwege mocht blijven. Het ontwerp bevat geen voorschriften inzake het snoeien van bomen of andere regelingen, die strikt de houtproductie betreffen. Het is dus een zogenaamde Raamwet.

Het uitgangspunt van de bewindslieden is, dat de wet zoveel mogelijk de instandhouding van een behoorlijk bosareaal in Nederland moet verzekeren, doch niet moet treden in de sfeer van individuele bedrijfsvoering. Voor zover op dit gebied aanvullende regelen nodig zouden zijn, ligt hier een taak voor het georganiseerde bedrijfsleven. Evenzo waren niet voldoende redenen aanwezig het huidige stelsel van kapvergunningen te bestendigen.

Als voornaamste punt ziet men de zorg voor de instandhouding van het Nederlandse bosareaal binnen reële grenzen. Deze instandhouding is niet alleen gewenst, maar een gebiedende noodzaak. Bossen en houtopstanden vervullen een veelzijdige functie ten dienste van onze samenleving. Afgezien van het zuiver economische belang van de houtproductie, wordt hier ook gedacht aan de klimatologische betekenis, alsmede de landschappelijke en de recreatieve waarde van het bos.

Ten behoeve van de instandhouding van een bosareaal van redelijke omvang en hoedanigheid kan de verplichting tot herbeplanting na vel-

ling, niet worden gemist. Deze verplichting grijpt vrij diep in de private rechtssfeer in door het aanleggen van een zekere bestedingsdwang. Dit bezwaar moet echter wijken voor het grote volksbelang, dat geen achteruitgang van ons bosareaal toestaat.

Wordt in het ontwerp de verplichting tot herbeplanting derhalve in beginsel gehandhaafd, daar staat tegenover, dat de uitvoering soepeler wordt. Aan de eigenaar van de ontblote grond wordt in het ontwerp de vrijheid gelaten de herbeplanting elders uit te voeren. Daarmee zal tevens worden tegemoetgekomen aan een belangrijk bezwaar, dat steeds van de zijde van de landbouw tegen het oude systeem van herbeplanting op dezelfde plaats is aangevoerd, namelijk de verstarring van het grondgebruik door de bestemming van een bepaald stuk grond voor bosbouw of houtteelt voor een onbepaalde toekomst vast te leggen.

In tegenstelling tot het ontwerp-Van Asch van Wijck is aan het bosbelang ten opzichte van andere, zoals waterstaatkundige belangen, geen absolute voorrang verleend. Men acht het toekennen van zodanige voorrang ongemotiveerd en in beginsel onjuist. Een botsing van verplichtingen ten gevolg van onderling strijdige voorschriften zal zich niet licht voordoen. Door het gekozen systeem zal de mogelijkheid worden geopend van keuze van het terrein, waarop de herbeplanting kan geschieden. Voorzover de eigenaar hier toch voor moeilijkheden zou komen te staan, zal hij gebruik kunnen maken van de in de wet voorziene mogelijkheden van ontheffing en beroep.

In overeenstemming met het ontwerp-Van Asch van Wijck en met het advies van het Bosschap, bevat het ontwerp de mogelijkheid een kapverbod, uit hoofde van andere belangen dan dat van de houtproductie, op te leggen. Hierbij wordt in de eerste plaats gedacht aan instandhouding van zogenaamde „schermbossen”, bebossing van duinen en zandverstuivingen ter voorkoming van winderosie, waardoor aangrenzende cultuurgronden overstoven zouden kunnen worden. Voorts schijnt de mogelijkheid te bestaan door middel van een kapverbod in te grijpen ter bewaring van natuur- en landschapsschoon en wel daar, waar verdwijning hiervan een onherstelbaar verlies zou betekenen. Hierbij valt in het bijzonder te denken aan lanen, boomgroepen of zelfs enkele bomen, die een monumentaal karakter hebben. Uiteraard zal, voorzover bij een eventueel kapverbod ook nog andere belangen een rol spelen, zoals het verkeersbelang, met de daarvoor verantwoordelijke autoriteiten overleg worden gepleegd.

Ongetwijfeld wordt met de invoering van het kapverbod een ingrijpende bevoegdheid geschapen en dit dient dan ook slechts op beperkte schaal te worden gehanteerd.

Tenslotte acht men de instelling van een coördinerend orgaan voor de bosbouwvoorlichting (bosbouwvoorlichtingsraad) gewenst.